



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Josefem Strakou ve věci

žalobce: **R. L.**
nar. X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2022, č. j. 084414/2022/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Neratovice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 4. 2022, č. j. MěÚN/039197/2022

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

(dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 261/2021 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že dne 3. 2. 2022 v 9:24 hodin u domu č. p. 286 na ulici K. v obci Neratovice řídil motorové vozidlo tovární značky Š., registrační značky X, rychlostí nejméně 93 km.h⁻¹, čímž v rozporu s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 43 km.h⁻¹. Za uvedené jednání byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 5 000 Kč a zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Žalobci byla dále uložena povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce namítá, že mu nebyl prokázán skutek vymezený v prvostupňovém rozhodnutí. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by dne 3. 2. 2022 v 9:24 hodin v ulici Kostelecká u domu č. p. 286 v obci Neratovice skutečně řídil motorové vozidlo. Bylo mu prokázáno pouze tolik, že byl jako řidič předmětného vozidla zastaven v jiném čase a místě, a sice v čase 9:30 v 9:24 hodin v ulici K. u domu č. p. XA, tedy cca 2 kilometry od místa měření rychlosti. Policisté (*ve skutečnosti strážníci městské policie – pozn. soudu*) mu přitom nebyli schopni namístě sdělit, v jakém místě a čase mu měla být změřena rychlost, pouze konstatovali, překročil nejvyšší povolenou rychlost, s čímž ale nesouhlasil. Předmětné vozidlo totiž v době spáchání přestupku řídil P. F., nar. X, bytem X, který vozidlo dovezl na železniční zastávku J., kde na něj čekal žalobce, který vozidlo převzal a pokračoval v cestě.
3. Žalobce dále namítá, že správní orgány při dokazování vycházely pouze z úředních záznamů a obdobných listin, které spáchání přestupku neprokazují. Neexistuje zde tedy souvislá řada důkazů podporujících myslitelný závěr o tom, že žalobce předmětné vozidlo skutečně řídil. K podpoře své argumentace žalobce odkazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 As 217/2015 - 47.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkazuje na příslušnou judikaturu NSS, podle níž se v případě tvrzení zpochybňujících závěry provedených důkazů přesouvá důkazní břemeno na obviněného. Je proto na žalobci, aby prokázal svá tvrzení, jimiž zpochybňuje důkazy, na jejichž základě bylo rozhodnuto o jeho odpovědnosti za přestupek. Současně žalovaný navrhuje doplnit dokazování svědeckým výsledkem zasahujících strážníků F. H. a L. J.. Žalobu navrhuje zamítnout.
5. Na vyjádření žalovaného zareagoval žalobce replikou, ve které zdůraznil, že svědecký výsledek zasahujících strážníků měl být proveden již v průběhu správního řízení. Navrhuje-li žalovaný tento svědecký výsledek až v řízení před soudem, pak tím sám implicitně přiznává, že nedostatečně zjistil skutkový stav. V této souvislosti žalobce poukazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 31. 7. 2020, č. j. 44 A 33/2019 - 24, v němž bylo zdůrazněno, že činnost správního soudu není nalézací, nýbrž toliko přezkumná. Žalobce rovněž nesouhlasí s argumentací žalovaného ohledně otáčení důkazního břemene, neboť není povinností obviněného, aby předkládal důkazy o tom, že se přestupku nedopustil, postačuje mu toliko spáchání popřít. Je naopak na správních orgánech, aby prokázaly spáchání přestupku. Žalobci konečně není zřejmé, co by strážníci v případě výsledku mohli vypovědět, neboť o tom, že zastavili žalobce, není sporu, sporné je však to, zda žalobce v okamžiku měření řídil vozidlo. Řidiče vozidla však v inkriminovaný okamžik těžko mohli rozpoznat, když rychlost vozidla byla měřena zezadu.

6. Žalovaný v reakci na žalobní repliku zdůraznil, že uvedením jména řidiče žalobce vylíčil nový skutkový příběh. Jde tedy o nový důkaz, který zazněl poprvé až v žalobě. Pokud však nové důkazy nebyly předloženy ve správním řízení pouze z důvodu pasivity obviněného, pak se jimi nelze v řízení před správními soudy zabývat, jak plyne z rozsudku NSS ze dne 23. 4. 2015, č. j. 2 As 215/2014 - 43. Žalovaný současně vyjadřuje podiv nad tím, proč se žalobce brání doplnění dokazování před soudem, když má jít o důkazy vztahující se k jeho tvrzením.
7. Na uvedené vyjádření zareagoval žalobce triplikou, ve které zopakoval svou klíčovou argumentaci a s odkazem na příslušnou judikaturu zdůraznil odpovědnost správních orgánů za řádné zjištění skutkového stavu.
8. Při soudním jednání dne 7. 2. 2023 žalovaný shrnul svá dosavadní procesní stanoviska. Žalobce se z účasti na jednání omluvil a souhlasil, aby proběhlo v jeho nepřítomnosti.

II. Skutková zjištění ze správního spisu a z doplněného dokazování

9. Ze správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
10. Městská policie Neratovice (dále jen „městská policie“) dne 9. 2. 2022 oznámila správnímu orgánu prvního stupně podezření ze spáchání inkriminovaného přestupku, za podezřelého označila žalobce. Spolu s tímto oznámením předložila správnímu orgánu I. stupně mj. úřední záznam ze dne 3. 2. 2022 sepsaný strážníkem městské policie, záznam z měřicího zařízení TrueCam II č. TC007235 ze dne 3. 2. 022 obsahující jednak sérii fotografií zachycujících zadní stranu vozidla registrační značky X a údaj o naměřené rychlosti 96 km.h⁻¹ (po odpočtu 93 km.h⁻¹) v ulici K. X v Neratovicích, situační mapu měřeného místa, ověřovací list měřicího zařízení TrueCam II č. TC007235 a osvědčení strážníka F. H. pro měření rychlosti zařízeními TrueCam. V návaznosti uvedené na oznámení správní orgán I. stupně zahájil řízení, kdy prvním úkonem v řízení byl příkaz, jímž byl žalobce uznán vinným za přestupek popsany v oznámení městské policie. Na základě odporu žalobce byl uvedený příkaz zrušen, správní orgán I. stupně tedy pokračoval v řízení o přestupku, konání ústního jednání neshledal za nezbytné a přistoupil k vydání prvostupňového rozhodnutí. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal nejasnosti ohledně vymezení místa měření rychlosti a dále zpochybňoval naplnění materiální stránky přestupku. Žalovaný však napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
11. Při jednání dne 9. 2. 2023 soud doplnil dokazování těmito listinami:
 - výpisem z informačního systému základních registrů, z něhož zjistil, že žalobcem označený údajný řidič P. F. je od 30. 11. 2016 hlášen k trvalému pobytu na ohlašovně při Obecním úřadu Borová;
 - záznamem z veřejně dostupné databáze Policie ČR o hledaných osobách (stav k datu 29. 8. 2022), ze kterého zjistil, že žalobcem označený údajný řidič P. F. je od data 5. 7. 2012 evidován jako hledaná osoba, po které je od téhož data vyhlášeno pátrání.

III. Posouzení věci soudem

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při

přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán.

13. Žalobce jednak namítá, že správní orgány při dokazování vycházely pouze z úředních záznamů a „obdobných listin“. Soudu není zřejmé, co má žalobce na mysli „obdobnými listinami“, nicméně ze správního spisu vyplývá, že vedle úředního záznamu městské policie ze dne 3. 2. 2022 bylo v přestupkovém řízení užito též záznamu z měřicího zařízení TrueCam – jehož výstupem jsou vedle údajů o měřeném vozidle a jeho rychlosti též fotografie – a situační mapy měřeného místa. Podstatné tedy je, že skutkový stav nebylo dovozován výlučně na základě úředního záznamu. Judikatura přitom dovodila, že existují-li proti osobě obviněné z přestupku další důkazy, které ve spojitosti s daty z úředního záznamu činily skutkovou situaci jasnou a obviněným nezpochybněnou, pak v takové situaci lze i z úředního záznamu vycházet (viz zejména rozsudek NSS ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016-30, ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 As 118/2013 -61, ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013 - 37 ze dne 29. 5. 2014, č. j. 10 As 25/2014 - 48, nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 11. 2014, sp. zn. III. ÚS 1838/14). Tato situace nastala i v nyní posuzované věci: Úřední záznam ze dne 3. 2. 2022 totiž primárně rekapituluje poznatky zjištěné z měřicího zařízení TruCam, jinak uvádí již jen to, že po zastavení vozidla byl jako řidič ztotožněn žalobce. Ten přitom nezpochybňuje, že byl skutečně zastaven jako řidič předmětného vozidla, popírá pouze to, že by vozidlo řídil v okamžiku měření rychlosti, neboť řízení měl převzít až později a na jiném místě.
14. S tím souvisí hlavní žalobní bod, který je založen na tvrzení, že v okamžiku měření rychlosti vozidlo řídil P. F., s nímž se měl žalobce v místě železniční zastávky vyměnit a pokračovat v cestě sám až k místu, kde byl zastaven policií. Tuto skutkovou verzi však soud považuje za zcela nevěrohodnou. Jak vyplynulo z doplněného dokazování, žalobcem označený řidič P. F. je osobou s trvalým pobytem na ohlašovně úřadu a již od data 5. 7. 2012 je evidován jako osoba hledaná policií. Jelikož se žalobce i jeho zástupce z účasti na jednání omluvili a nechali proběhnout dokazování bez jejich přítomnosti, připravili se sami o možnost se k těmto doplněným důkazům vyjádřit a případně dovysvětlit, jak se přihodilo, že si žalobce zhruba po dvou kilometrech od místa měření vyměnil řízení zrovna s člověkem, který tou dobou byl již deset let evidován jako hledaná osoba. S ohledem na uvedené má soud důvod se domnívat, že žalobcem tvrzená skutková verze o převzetí řízení od Petra Falty je zjevnou fabulací. Předmětný žalobní bod proto není důvodný.
15. Jelikož soud vyhodnotil verzi o výměně řízení s jinou osobou jako smyšlenku, považoval za nadbytečné provádět žalovaným navrhované důkazy svědeckými výpověďmi městských strážníků.
16. Jiné žalobní body v této věci uplatněny nebyly, soud tedy vzhledem k rozsahu přezkumu (§ 75 odst. 2 věty první s. ř. s.) nemá prostor vyjadřovat se k jiným právním či skutkovým otázkám, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s., výrok I).
17. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 9. února 2023

Mgr. Josef Straka, v. r.
samosoudce